

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011365
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118011365.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2020 v trestnej veci obžalovaných Q. N. a P. Q., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 4T/78/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaných Q. N., P. Q. a prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 4T/78/2018 boli obžalovaní Q. N. a P. Q. uznaní vinnými z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/po predchádzajúcej vzájomnej dohode od presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2014 v F. naviedli M. L. nar. XX.XX.XXXX a G. L., nar. XX.XX.XXXX, aby si v Českej republike v pobočke C. akciová spoločnosť (C. a.s.) založili účet, kde následne M. L. si dňa 09.06.2014 v A. v Českej republike v pobočke C. a.s., založila účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému jej bola vydaná platobná karta, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, ktoré odovzdala Q. N. a P. Q., taktiež dňa 09.06.2014 si G. Giňová v A. U. v Českej republike v pobočke C. a.s., založila účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému jej bola vydaná platobná karta, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, ktoré odovzdala Q. N. a P. Q., po tom čo im boli odovzdané všetky podklady k účtom vykonali bankové transakcie, a to tak, že dňa 09.06.2014, 19.06.2014 a 20.06.2014 boli na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX M. L. vložené finančné prostriedky spolu vo výške 296.164,46 korún českých (10.787,40 eur), pričom dňa 22.06.2014 uskutočnili platobnou kartou M. L. dva výbery hotovosti, každý vo výške 2.000,- eur (55.972 korún českých), jeden výber hotovosti vo výške 1.300,- eur (36.381,80 korún českých) a jeden výber hotovosti vo výške 80,- eur (2.238,88 korún českých) z bankomatu C. a.s., pobočka F., ul. M. XX, pričom vykonané výbery sú na ťarchu účtu zúčtované najskôr nasledujúci pracovný deň a následne dňa 23.06.2014 o 01.29 hod. zadali prostredníctvom elektronického bankovníctva bezhotovostnú prioritnú platbu vo výške 295.000,- korún českých (10.540,98 eur) na účet G. L. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX napriek tomu, že museli mať vedomosť, že na bankovom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX nie je dostatok finančných prostriedkov, ako aj následne platobnou kartou vykonali ďalšie dva výbery hotovosti každý vo výške 2.000 eur (55.972,- korún českých) a jeden výber hotovosti vo výške 1.380,- eur (38.620,68 korún českých) z bankomatu C. a.s., pobočka F., ul. M. XX, čím takto využili omeškanie bankového systému pri zúčtovaní realizovaných platieb a spôsobili nepovolené prečerpanie disponibilného zostatku na účte vo výške 10.513,59 eur (299.964,90 korún českých) na škodu C. akciová spoločnosť,

2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode od presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2014 v F. naviedli D. T. nar. XX.XX.XXXX, N. N., nar. XX.XX.XXXX, aby si v Českej republike v pobočke C. akciová spoločnosť (C. a.s.) založili účet, kde následne D. T. si dňa 16.07.2014 v W. v Českej republike v

pobočke C. a.s., založil účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému mu bola vydaná platobná karta, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, ktoré odovzdal Q. N. a P. Q., taktiež dňa 16.07.2014 si N. N. v W. v Českej republike v pobočke C. a.s., založila účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému jej bola vydaná platobná karta, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, ktoré odovzdala Q. N. a P. Q., po tom, čo im boli odovzdané všetky podklady k účtom vykonali bankové transakcie, a to tak, že od 10.08.2014 do 11.08.2014 využili systémovú chybu pre prevádzanie offline transakcií (bez overovania aktuálneho zostatku) a prostredníctvom elektronického bankovníctva zadali bezhotovostnú platbu vo výške 292.000,- korún českých (10.285,67 eur) z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v C. a.s., na meno N. N. na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v C. a.s., ul. M. XX na meno D. T. a následne vykonali desať výberov hotovosti platobnou kartou vydanou na meno N. N. z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v C. a.s. na meno N. N. z bankomatu C. a.s., pobočka F., ul. M. XX v celkovej sume 299.220,06 korún českých (10.540,- eur), čím takto využili omeškanie bankového systému pri zúčtovaní realizovaných platieb, spôsobili nepovolené prečerpanie disponibilného zostatku na účte vo výške 10.540,- eur (299.220,06 korún českých) na škodu C., akciová spoločnosť, následne dňa 11.08.2014 uskutočnili operáciu platobnou kartou vydanou k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v C., a.s. na meno D. a zneužili systémovú chybu pre prevádzanie offline transakcií (bez overovania aktuálneho zostatku) a vykonali päť výberov hotovosti z bankomatov v F. v celkovej sume 10.613,73 eur (295.231,70 korún českých), a tak spôsobili nepovolené prečerpanie disponibilného zostatku na účte vo výške 112,90 eur (3.140,70 korún českých), čím takto využitím časového odstuhu v bankovom systéme C. E., a.s. medzi zadaním platby prostredníctvom internet banking (realizáciou výberu z bankomatu) a zúčtovaním platby (výberu z bankomatu) spôsobili C. a.s., škodu vo výške 10.652,90 eur (301.110,76 korún českých) a celkovo takto pre C. a.s., so sídlom H. XXX/XXX, F. 5, Česká republika, spôsobili škodu vo výške 21.166,49 eur.

Za uvedený skutok im bol zhodne podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j) Tr. zákona a § 38 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona im bol výkon tohto trestu podmienene odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona im bola stanovená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona im bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe nahradili spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaných Q. N. a P. Q. na náhradu škody poškodenej C., a.s. spoločne a nerozdielne vo výške 21.166,49 eur.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, riadne a včas, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolania obžalovaní proti všetkým výrokom rozsudku a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.02.2019 aj prokurátor proti výroku o treste.

Obžalovaní odôvodnili svoje odvolania prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.06.2019. Namietali, že popis skutku uvedený v skutkovej vete výroku o vine musí byť uvedený tak, aby jednotlivé jeho časti zodpovedali znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý boli obžalovaní uznaní vinnými. O takýto prípad však nejde, pokiaľ vo výroku o vine uvedená skutková veta neobsahuje úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu. Skutok, ktorý je sčasti nejasný a sčasti neúplný, nemôže byť podkladom pre výrok o vine obžalovaných zo spáchania stíhaného prečinu. Súd prvého stupňa výrok o vine napadnutého rozsudku mechanicky stotožnil so skutkovou vetou obžalobného návrhu prokurátora bez toho, aby skúmal, či je skutok dostatočne vymedzený pre výrok o vine a či použitá právna kvalifikácia má svoj úplný odraz v popise skutku. Skutková veta výroku o vine v bode 1/ rozsudku, ako aj obžaloby, obsahuje údaje o založení účtov M. L. a G. L. v pobočke C., ku ktorým im bola vydaná platobná karta, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, ktoré vraj mali odovzdať obom obžalovaným, pričom M. L. vložila na svoj účet finančné prostriedky spolu vo výške 296.164,46 Kč (10.787,40 eur) a následne dňa 22.06.2014 mali oni ako obžalovaní uskutočniť platobnou kartou M. L. dva výbery, každý po 2.000,- eur, jeden výber vo výške 1.300,- eur, jeden výber vo výške 80,- eur a dňa 23.06.2014 mali byť dva výbery v hotovosti po 2.000,- eur a jeden výber 1.380,- eur, pričom pri súčte týchto výberov z účtu M. L. sa uskutočnili výbery spolu vo výške 10.760,- eur a keďže na jej účet bolo vložených 10.787,40 eur, zostatok

na účte predstavoval sumu 27,40 eur. Ani prípadná transakcia tak, ako je uvedená v skutkovej vete výroku o vine a v obžalobe bezhotovostnej prioritnej platby z účtu M. L., aj keď na tomto účte nebol dostatok finančných prostriedkov, vo výške 10.540,98 eur na účet G. L., nemôže predsa pre banku spôsobovať žiadnu škodu, pretože podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku aj obžaloby, sa z účtu G. L. neuskutočnil žiaden výber, ani len jedného centa. Ak vznikol debet, teda mínusový stav na účte M. L., pri tejto transakcii podľa výroku o vine tak na druhej strane na účte G. L. vznikol prebytok, keďže na jej účet sa peniaze previedli, ale z účtu nebol vykonaný žiaden výber. Takou transakciou preto žiadna škoda banke nemohla vzniknúť. K pojmu debet je potrebné ešte zdôrazniť, že ide o účtovné vyjadrenie stavu financií na tom ktorom účte, čo nie je identické s pojmom škoda. To znamená, že v danom prípade chýba následok ako majetková škoda, ktorá je jednou z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Popis skutku v bode 2/ skutkovej vety výroku o vine aj obžaloby je tiež sčasti nejasný a sčasti neúplný, pretože v ňom chýba základný a podstatný údaj o tom, aká prvotná výška finančných prostriedkov mala byť vložená, či už na účet N. N. alebo účet D. T., pretože bez tohto údaja o vklade peňažnej sumy na ten ktorý účet nie je možné vyčísliť objektívne akúkoľvek škodu, ak vôbec vznikla, aj napriek tomu, že v tomto skutku nechýbajú údaje o bankových transakciách a výberoch peňazí na oboch účtoch, na rozdiel od skutku 1/ výroku o vine. Teda, bez konkretizovania presnej sumy finančných prostriedkov vložených na účet svedkov N., resp. T., nie je možné vyčísliť a objektivizovať vznik akejkoľvek škody, ktorá by predstavovala pre C. a.s. majetkovú ujmu. Tieto údaje navyše chýbajú aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj pre vyššie uvedený skutok platí, že skutok, ktorý je sčasti nejasný a sčasti neúplný, nemôže byť podkladom pre výrok o vine obžalovaných zo spáchania stíhaného prečinu. Popierajú spáchanie akéhokoľvek skutku, ktorý sa im kladie za vinu, aj keď je pravdou, že boli so svedkami v Čechách, kde si sami založili účty, na ktoré im mala byť vyplácaná mzda za verejnoprospešné práce, ktoré tam mali vykonávať. Nie je preto ani významné a rozhodujúce, o aké konkrétne práce malo ísť a akú výšku škody mali za tieto práce poberať alebo či malo ísť o turnusové práce alebo jednorazovú prácu, na čom sa súd snaží spochybniť ich vierohodnosť. Žiadne peniaze svedkom nedávali a jedinou odmenou mala byť len provízia zo sprostredkovania pracovníkov. Nie je pravdou, aby im svedkovia po založení účtov odovzdali platobné karty, ako aj prihlasovacie údaje k internetbankingu, preto ani žiadne bankomatové výbery peňazí a bankové operácie prostredníctvom internetu na týchto účtoch nemohli vykonávať. Preto popierajú akúkoľvek účasť na skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Výpovede svedkov, vzhľadom na uvedené, sú nepravdivé a zavádzajúce, len aby zakrývali skutočných páchatelov, ak je vôbec pravdou, či banke vznikla škoda, vzhľadom na popis skutku v skutkovej vete výroku o vine, ako aj obžaloby. Skutková veta predsa musí zodpovedať právnej vete obsahovo tak, aby bolo možné konštatovať naplnenie zákonných znakov trestného činu. To znamená subsumovať zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona, čo v danej veci absentuje. Dokazovanie viny a zároveň aj starostlivosť o popis skutku právnej vety, či právnej kvalifikácie, je v zásade len vecou prokurátora, ktorého konanie pred súdom ťaží v tomto smere dôkazné bremeno. Úlohou súdu nie je pomáhať prokurátorovi, pretože sa tým narúša princíp nezávislosti súdu, ale aj zásada kontradiktórnosti súdneho konania. Nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu, harmonický celok, ktorá bude tvoriť uzavretú logickú sieť udalostí, ktoré nielen spoľahlivo a presvedčivo potvrdzujú všetky okolnosti žalovaného skutku a z jeho spáchania usvedčujú obžalovaných, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. I každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nezisťoval, neskúmal, či svedkovia nemohli mať vyššie peňažné prostriedky, ktoré by sami vkladali na nimi zriadené účty. Súd tiež nepreveroval, či skutočne svedkovia nevedeli používať platobné karty, pracovať s počítačom a internetom. Nie je vylúčené ani, že takéto činnosti mohli ovládať aj ľudia z ich okolia. Ak je skutočne pravdou, že svedkovia neovládajú uvedené činnosti, ako je potom možné, že pracovníci bánk týmto osobám založili predmetné účty a navyše, keďže títo pracovníci vedeli o systémovej chybe oneskoreného zúčtovanie platieb z bankomatov, potom oprávnené tu vyvstáva podozrenie, že takúto nekalú činnosť mohli vykonávať aj samotní pracovníci bánk. Pritom neexistuje čo len jediný priamy dôkaz, ani žiaden listinný a vecný dôkaz, ktorý by obžalovaných usvedčoval zo spáchania trestného činu podvodu, ktorý im obžaloba kladie za vinu. Výpovede svedkov, ako nepriame dôkazy, neboli potvrdené žiadnymi ďalšími dôkazmi. Súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Náležitú zistenie skutkového stavu veci je zároveň nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Z uvedených dôvodov navrhujú, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.11.2019. Namietal, že má za to, že uložený trest napadnutým rozsudkom je neprimeraný, nakoľko súd

nedostatočne vyhodnotil okolnosti majúce vplyv na druh a výmeru ukladaného trestu. Obžalovaným bolo navrhnuté uložiť popri podmiennečnom treste odňatia slobody aj peňažný trest v zmysle § 56 ods. 1 Tr. zákona. V súvislosti s týmto poukazuje na zábrannú funkciu peňažného trestu, ktorého citeľná výmera by odčerpala peňažné prostriedky potrebné na ďalšie páchanie trestnej činnosti. Obžalovaní v danej veci použili vlastné finančné prostriedky, ktoré prostredníctvom ďalších osôb vložili na nimi založené účty a následne zneužitím systémovej chyby u poškodeného vykonali výbery z bankomatov, ktoré sa okamžite neodzrkadlili na zostatkoch na účtoch a prevodné operácie prostredníctvom internetbankingu z uvedených účtov. Obžalovaní sú obvinení v ďalších trestných veciach za spáchanie obdobných skutkov. Vzhľadom na skutočnosť, že páchanie trestnej činnosti v ich prípade je motivované snahou o neoprávnený majetkový prospech, má za to, že na spravodlivé potrestanie u nich je potrebné popri podmiennečnom treste uložiť aj peňažný trest. Preto navrhuje, aby súd druhého stupňa zrušil napadnutý výrok prvostupňového súdu o uloženom treste a uložil obžalovaným primeraný trest v rámci zákonnej trestnej sadzby za súčasného uloženia primeraného peňažného trestu.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných, ani prokurátora, nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uvedený priebeh skutku bol preukázaný najmä výpoveďami svedkov O. C., M. L., G. L., N. N. a D. T., ktorých výpovede na hlavnom pojednávaní boli nielen konzistentné s ich výpoveďami v prípravnom konaní, ale navzájom sa dopĺňali a vytvárali logicky ničím nenarušený priebeh udalostí, ktoré boli potvrdzované aj listinnými dôkazmi z bankových systémov poškodeného. Súd nezistil žiaden motív poškodených úmyselne poškodiť obžalovaným, rovnako viacerí z nich ako dlhodobo nezamestnaní a vzhľadom na ich vystupovanie, používané výrazové prostriedky, nemali ani kapacitu na používanie internetbankingu. Taktiež súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by preukazovali, že by vôbec títo svedkovia mali tak vysoké peňažné prostriedky, aby tieto sami osebe vkladali z vlastnej motivácie na nimi zriadené účty, keďže išlo dlhodobo o osoby nezamestnané. Naproti tomu výpovede obžalovaných N. a Q. súd vyhodnotil s pohľadom na realnosť konkrétnej situácie ako nedôveryhodné a vzájomne si odporujúce, keď N. vypovedal, že hľadali záujemcu na výkopové práce a ženy na upratovacie práce, Q. vypovedal len o kopáčskych prácach, N. vypovedal, že odmena mala byť 17.000,- až 18.000,- Kč a Q., že 14.000,- až 15.000,- Kč a iné. Obaja obžalovaní pri podrobnejších otázkach o záujme tretej osoby o pracovníkov a identite a kontaktných údajov tretej osoby vypovedali vyhýbavo, s tým, že si nepamätajú, pričom o iných okolnostiach vypovedali primerane, podrobne, s odstupom času. Z oboch ich výpovedí vyplynulo, že v rozhodnom období nemali nijaké úspechy pri úspešnom obsadení pracovníkov pre iné firmy a tak sa rovnako javí ako nedôveryhodné ich vysvetlenie okolností, za akých zabezpečili v podstate štyrikrát dopravu pre piatich ľudí v rozmedzí niekoľkých týždňov za situácie, že im hradili cestu, pričom si nepamätali ani názov firmy záujemcov o prácu ergo o založenie účtov do pobočiek C. banky v A. U. a W. a pritom týchto ďalej neodprevádzali do jednotlivých pobočiek, aby im pomohli zriadiť uvedené účty, ale nechali to na nich samých, keď už prešli takú cestu a vynaložili toľko úsilia. Pokiaľ ide obranu obžalovaných, že nebolo preukázané, že to boli práve oni, ktorí dávali pokyn na finančné operácie prostredníctvom internetbankingu vo vzťahu k jednotlivým účtom, resp. že nebolo preukázané, že oni vybrali peňažné prostriedky z bankomatov, súd považuje za potrebné uviesť, že je nepodstatné pre posúdenie ich zodpovednosti, či to urobili sami osobne alebo prostredníctvom iných osôb. Pre súd bolo rozhodujúce, že bolo v konaní bez dôvodných pochybností preukázané, že boli to práve obžalovaní, ktorí mali ako poslední k dispozícii všetky bankomatové karty k účtom, rovnako i SIM karty s telefónnymi číslami, ktoré boli registrované pri otvorení účtov pre účely internetbankingu a že predmetné operácie i nastali.

Po preskúmaní odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za

správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na jeho rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaní Q. N. a P. Q. spáchali skutok, ktorý sa im obžalobou kládol za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaných ustáliť predovšetkým na základe výpovedí svedkov O. C., M. C., G. L., N. N. a D. T. a s nimi korešpondujúcich listinných dôkazov.

Svedok O. C. opísal ako prišiel za ním obžalovaný N., či mu nespraví účet na svoje meno a následne prišiel, či mu nezohne ľudí, ktorí by v Českej republike otvorili účty. On si otvoril účet a zavolať M. a G. C. a išli do Čiech otvoriť účty. Telefónne číslo kúpili v N. a dali do banky, Q. im napísal čísla na papieriky. Q. dal české peniaze M. C., aby odniesla do banky v obálke a dala na účet. Potvrdenia z banky, aj kartu, dali Q.. On dal každému z nich po 50,- eur a o týždeň, keď mu dali karty, po ďalších 50,- eur. Potom chcel ďalších ľudí, tak išli L., C., N., T. a C., ktorí pre nich založili účty a všetko prebehlo rovnako, ako aj u nich. V Českej republike bol dvakrát na dvoch rozličných miestach, a to aj s ostatnými, ktorých zohnal. Obžalovaní pri založení účtov neboli, ale stáli vonku.

Výpoveď svedka O. C. je v celom rozsahu potvrdzovaná výpoveďou svedkyne M. C., ktorá uviedla, že prišiel O. C., že kamarát dáva 100,- eur za účty. Išli do ČR, a to O., G. L., ona a pán Q. a pán X.. Q. dal manželovi 15,- eur na SIM karty, zobrali ich obžalovaní. Keď prišli do ČR, poslali ich do banky. V ČR boli dvakrát, prvýkrát dali robiť karty, druhýkrát po nich boli. Všetky papiere a karty dali obžalovaným. Nevie, či 100,- eur dostala naraz alebo na dvakrát.

V zhode s týmito výpoveďami je aj výpoveď svedkyne G. L., ktorá uviedla, že obžalovaní zobrali karty, čo mala z Čiech. V ČR bola s obžalovanými dvakrát s tým, že urobia karty a budú mať nejakú robotu. Dostala za to 100,- eur od O. C..

Uvedené výpovede sú potvrdzované aj výpoveďou svedkyne N. N., ktorá uviedla, že obžalovaných pozná, odkedy prišli na S.. Títo ich zobrali do N., kúpili kartu v Tesco, potom im kartu zobrali. Išli do W. s D. T. vkladať peniaze, asi 150.000,- až 160.000,- Kč, tieto mali od Q.. T. bol v inej banke, peniaze mal tiež od Q.. V ČR bola jedenkrát, dostala karty aj vkladali tie peniaze. S kartou ani internetbankingom robiť nevie.

Rovnako svedok D. T. vypovedal, že O. C. prišiel za ním, či si nechce zarobiť 100,- eur. Išli do W., cestou v N. kúpili kartu, mali urobiť vklad v banke. Vkladal 150.000,- alebo 160.000,- Kč, pričom peniaze im dali obžalovaní. Keď sa vrátili do F., obaja so N. dostali po 100,- eur.

Výpovede uvedených svedkov sú v plnej zhode aj s listinnými dôkazmi, a to najmä s výpismi z účtov uvedených osôb a ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Vykonaným dokazovaním bola zároveň vyvrátená účelová obrana obžalovaných, že predmetný skutok nespáchali a s uvedenými svedkami boli v Čechách, kde si títo sami založili účty, na ktoré im mala byť vyplácaná mzda za verejnoprospešné práce, ktoré mali vykonávať. V súvislosti s uvedeným sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v časti, že nebol zistený žiaden motív svedkov úmyselne poškodiť obžalovaným, s tým, že nebolo zistené, aby títo svedkovia vôbec

mali také peňažné prostriedky, aby sami osebe tieto mohli vkladať na nimi zriadené účty, keďže išlo o osoby dlhodobo nezamestnané, s tým, že uvedení svedkovia vypovedali v rámci svojich intelektuálnych možností konzistentne vo vzťahu k ich výpovediam v prípravnom konaní, ako aj vo vzťahu k ich výpovediam navzájom. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v časti, kde konštatuje, že obžalovaní nedokázali logicky vysvetliť, prečo, keď si dali námahu odviezť záujemcov o prácu do Českej republiky za účelom založenia účtov, týchto ďalej nesprevádzali do jednotlivých pobočiek a nepomáhali im uvedené účty zriadiť, pričom obranu obžalovaných spochybňuje aj skutočnosť, že sa nedokázali rozpomenúť, pre akú firmu, resp. pre akú osobu mali sprostredkovať týchto záujemcov o prácu a nedokázali poskytnúť, resp. uviesť žiaden kontakt na danú osobu napriek tomu, že s touto mali byť predtým v pravidelnom a pomerne častom kontakte.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaných po právnej stránke kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko obžalovaní spoločným konaním na škodu cudzieho majetku sa obohatili tým, že využili omyl iného a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Preto aj odvolací súd má za to, že obžalovaní týmto svojím konaním naplnili tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaných zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaných zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, a to, že obžalovaní viedli pred spáchaním trestného činu riadny život. Priťažujúcu okolnosť u obžalovaných nezistil žiadnu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaných, pričom vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností upravil trestnú sadzbu tak, že znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaných, z ktorých vyplýva, že títo neboli doposiaľ súdne trestaní, aj keď obaja boli opakovane postihnutí za priestupky na úseku cestnej dopravy, mal aj odvolací súd zato, že trest uložený obžalovaným vo výmere určenej súdom prvého stupňa v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov za súčasného uloženia povinnosti, aby v skúšobnej dobe nahradili spôsobenú škodu, považoval za trest primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaných, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne rozhodol, ak takýto trest obžalovaným uložil.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaných, že popis skutku tak, ako je uvedený v skutkovej vete výroku o vine, nezodpovedá zákonným znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, tento je sčasti nejasný a sčasti neúplný, nakoľko v ňom v bode 1/ výroku o vine rozsudku chýba skutočnosť, že po tom, čo peňažné prostriedky boli prevedené z účtu M. L. na účet G. L. a zároveň boli vybraté z účtu M. L. v celom rozsahu, pričom v skutku absentuje zmienka o tom, že tieto boli vybraté aj z účtu G. L. v celom rozsahu, odvolací súd udáva, že k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu spočívajúceho vo využití omylu a spôsobení škody na cudzom majetku postačuje, že obžalovaní napriek tomu, že mali vedomosť, že na účte M. L. sa už nenachádzajú finančné prostriedky, lebo tieto boli z tohto účtu vybraté, zároveň tieto finančné prostriedky v celom rozsahu previedli na účet G. L., čím došlo k duplicitnému odúčtovaniu vložených peňažných prostriedkov z účtu M. L. a tým aj k dokonaniu skutku. Vo vzťahu k námietke obhajoby, že v bode 2/ rozsudku vo výroku o vine absentuje skutočnosť, že na účet N. N. alebo D. T. mala byť vložená určitá suma, čím nebola stanovená prvotná výška finančných prostriedkov, odvolací súd udáva, že rovnako k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu došlo po tom, čo peňažné prostriedky na účte N. N. boli v celom rozsahu vybraté a zároveň tieto boli prevedené na účet D. T., z ktorého boli rovnako v celom rozsahu vybraté, pričom skutočnosť, že tieto peňažné prostriedky predtým boli vložené v konkrétnej výške, by dokreslila a precizovala priebeh uvedeného čiastkového útoku žalovaného skutku, avšak samo osebe to nemá za následok nenaplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nakoľko k jej naplneniu už došlo vyššie uvedeným spôsobom, a to výberom všetkých vložených peňažných prostriedkov z účtu N. N. a následnému prevodu peňažných prostriedkov na účet D. T. a ich následnému výberu. Už len záverom k uvedenému krajský súd dodáva, že je zrejmé, že k tomu, aby bolo možné s inkriminovanou sumou nakladať, či už jej výberom, alebo prevodom, je potrebné, aby táto bola vopred na predmetný bankový účet vložená. Skutočnosť, že k tomu došlo vyplýva o.i. aj z jednotlivých výpisov z inkriminovaných bankových účtov, ktoré boli oboznámené v rámci listinných dôkazov pred súdom prvého stupňa, keď z

výpisu z bankového účtu N. N. vyplýva, že na jej účet bola dňa 16.07.2014 vložená suma 150,- Kč, dňa 07.08.2014 sumy 96.000,- Kč, 97.000,- Kč a 5.100,- Kč a dňa 08.08.2014 boli na jej účet prevedené sumy 90.000,- Kč a 5.000,- Kč z účtu D. T. a z výpisu z bankového účtu D. T. vyplýva, že na jeho účet bola dňa 16.07.2014 vložená suma 200,- Kč, dňa 07.08.2014 suma 95.000,- Kč a následne dňa 08.08.2014 boli z jeho účtu na účet N. N. prevedené sumy 90.000,- Kč a 5.000,- Kč.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora krajský súd udáva, že sa nestotožnil s tvrdením prokurátora o nevyhnutnosti uloženia peňažného trestu obžalovaným.

Podľa § 56 ods. 5 Tr. zákona, peňažný trest súd neuloží, ak by sa tým zmarila možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa obžalovaným uložil v rámci trestu povinnosť, aby v skúšobnej dobe nahradili spôsobenú škodu a rovnako ich podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal nahraďiť škodu poškodenej C., a.s., spoločne a nerozdielne vo výške 21.166,49 eur, odvolací súd mal za to, že prípadným uložením peňažného trestu obžalovaným by mohlo dôjsť k zmareniu možnosti náhrady škody spôsobenej trestným činom.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a odvolanie obžalovaných, ako aj prokurátora, vyhodnotil ako nedôvodné a tieto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.